

Plaça Gran

Publicació
Granollerina

Núm. 40

Dissabte, 6 d'octubre del 1979

Preu: 25 ptes.

6

Hores

amb

Josep

PLA

en pàgines centrals

Ariño

**Els partits s'han
de televisar**

a la pàgina 2

**«La Parrala»
s'entona
a la Casa Gran**

a la pàgina 11

Ultima Hora

**L'Ajuntament necessita sang nova
Ballús, dixit**

Crònica del Ple a la pàgina 7

Futbol televisat

Seguim amb la polèmica de si es televisen o no amb directe partits de futbol. De fet els seguidors d'aquestes retransmissions, que ja fa anys que duren, estan convençuts que les negociacions Club-IV costaran més o menys, però que finalment tot seguirà com sempre: amb la clàssica retransmissió dominical. En aquests moments però, les referències que en tenim no semblen pas confirmar aquest desig.

En aquesta controvèrsia, potser val la pena de fer altres consideracions de les fetes fins ara, i en aquest sentit m'atreveixo a pensar que és possible que els rectors del futbol espanyol no acabin de dir ben bé quines són les seves intencions.

És possible que pensin que ja n'hi ha prou de manipular les masses conduint-les a distraccions collectives. Que aquestes crítiques que la gent més inquieta feia en l'època franquista, en el sentit de que el futbol no era altra cosa que un article de consum com a medicació tranquil·litzant de neguits i consciències, eren certes, i que ara és arribada l'hora de tenir-les en compte: s'ha acabat la utilització del futbol com a mitjà alienable. Res de futbol televisat, no fos cas que la gent restés massa aficionada. Preus cars, com més cars millor, no fos cas que la gent anés massa al futbol. Anem a reduir-lo a la seva veritable dimensió: a la d'aquells aficionats que practiquen l'esport o l'han practicat, i que després d'aquesta pràctica gaudeixen en la contemplació d'altres que la fan. Amb això aconseguiran també aquests prohoms del futbol, que la gent no s'interessi tant per les traveses (quinieles), que deixi d'abocar-hi tants diners en aquests moments greus per totes les economies.

I és normal que pensin conseqüentment que aquest temps de televisió poden aplicar-se a la projecció d'espais esportius-educatius per una major pràctica popular, o per millorar l'actitud general dels espectadors en tota mena de manifestacions massives o també simplement a l'emissió de programes per millorar l'espectador individual i col·lectivament. Si fos així tot això, hauriem potser de gaudir-nos d'aquest estira

i arronsa per part dels alts dignataris del futbol, i hauriem de celebrar la seva estratègia utilitzant uns arguments econòmics, que es veu que avui són l'única raó que justifica la vida, per obtenir unes realitats molt més profundes i humanes.

Però també pot ser que tot això no sigui així. Que realment el què s'està jugant siguin uns interessos econòmics i el domini i la manipulació del futbol. Que hi hagi uns personatges que puguin decidir al seu criteri i segons els seus interessos, quins partits seran bons futbolísticament parlant, i quins no ho seran. Quins aficionats tenen dret a veure per la pantalla el seu equip i quins no tenen dret a veure'l mai. I també poden decidir si el què cal retransmetre és allò que ja coneixem o si potser cal donar a conèixer més aquells equips que són producte d'una determinada acció esportiva de base i de futur, tal com recentment manifestava el President d'un d'aquests equips.

I amb tot això és possible que vulguin deixar ben clar que el futbol professional no és un esport, és un espectacle i que per tant a nivell de televisió s'ha de tractar com espectacle, en quin cas els aficionats que anem pagant i mantenint tot això ens haurem d'anar posant al cap que no és tan important que donin o no futbol per televisió, ja que com espectacle se'n poden donar d'altres, i que quan anem al camp de futbol cal pensar ja que els colors no representen gaires coses i que aquell dia hi anem perquè hem escollit aquell entreteniment, enfront del cinema, del teatre, de la música, del circ, d'altres esports o simplement enfront d'anar a fer una mica d'exercici físic amb la colla o amb la família. I entre tant els grans rectors del futbol que segueixen discutint què és el que estan disposats a donar a les masses dels estadis, de la televisió i del carrer per mitjà de les traveses.

MALGRAT TOT LA GENT SEGUEIX ESPERANT
PARTITS TELEVISATS

FERRAN ARIÑO

Centre de Formació
de Conductors
SCALEXTRIC

Vostè necessita el Carnet

Benvingut
al permís de conduir
Aconseguiu-lo
sense esforç i pagueu-lo
sense problemes

PREUS POPULARS

Roger de Flor, 57 - Passeig Colon, 29
Telèfon 870 66 16
GRANOLLERS

ellams
Duplicator C.º, S. A.

Fundada en 1917

Màquines Multicopistes
Gravadors Electrònics de Clixés
Guillotines
Clixés Multicopista
Tipus Mecanogràfic i Electrònic
Tintes Multicopista
Tipus Emulsió i Oil
Corrector Clixés
Estolgs Estyletes per a dibuix clixés
Planxes per Offsset

IMPORTANT: Totes les màquines i accesoris oferts
en aquesta llista, són exclusivament importats del Japó

Distribuidor Oficial i Servel Tècnic

Llibreria Carbó

A. Clavé, 36 - Telèfon 870 04 32

Ratilles breus

Dimiteixi, Sr. Núñez!

Jo no sóc periodista esportiu; per tant, molts aspectes noticiables sobre el futbol no van a parar a les meves mans. No és la meva tasca professional. Però hi ha fets, senyor Núñez, que passen de la ratlla i tot el que fa referència directa o indirecta a la meva professió m'afecta, i més, si es tracta de problemes deontològics. Les seves declaracions coactives pel lliure exercici del periodisme són més que lamentables, esferidores. Raó? La mateixa Associació de Premsa de Barcelona ho diu en un document, que si vostè ha llegit bé, i reflexiona una mica, el faria dimidir. No s'hi pensi més, és el millor que pot fer, perquè vostè representa, presideix un club que és infinitament més que un negoci de xafrans.

Això ho saben fins els nens menys formats: «el Barça és més que un club». Què li diu l'Associació de Premsa, que representa a més de 500 periodistes?... «...mai es pot emprar el camí de la pressió davant les empreses, la professionalitat de les quals sembla posar en dubte el senyor Núñez, ni tampoc el de la vindicació pública, mitjançant unes declaracions que porten cap una polèmica que ja efecta a la mateixa essència de la llibertat de premsa». Tot això és massa greu, senyor Núñez. Cregui'm, faci'm cas; dimiteixi tot seguit: es la seva obligació. Vostè ha estat un home d'interferències i accions coactives. Ho diu la mateixa Associació de la Premsa. Dimiteixi, senyor Núñez.

Joan Barcon

L'apotecari

Dissabte	6	Jonch - Puig
Diumenge	7	Montaña
Dilluns	8	Ochoa
Dimarts	9	Oliva
Dimecres	10	Olivet
Dijous	11	Parera
Divendres	12	Rahola
Dissabte	13	Olivet

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevostl

Col·laboren: Ferran Ariño - Josep Garrell i Soto - Montserrat Ponsa i Tarrés - M.B. Joan Colomer i Boté - R. Munné i Coll Vicenç Rochina Pascual - Jordi Iniesta Josep Porcar i Pujadas - Esteve Sarroca Francesc Sala i Carme Garrell i Traveria

Correspondència: Carrer Clavé, 46

Corrector: Jaume Camp

Imprimeix: Gràfiques Garrell

Vila oberta

Trofeu AVUI a la colla Som i serem

Diumenge passat tingué lloc el ja tradicional concurs de colles sardanistes al Poble Espanyol de Montjuïc en la seva vint-i-novena edició.

L'organització d'aquest concurs he estat a cura de les colles de Barcelona, i hi han participat seixanta anelles d'arreu de Catalunya. El bon temps i la gran assistència de públic van contribuir a donar relleu a aquesta nova edició del concurs en el transcurs del qual hom va homenatjar el president de la Unió de Colles Sardanistes, Joaquim Tristany i Gual.

Obtingueren els primers premis les colles **Riallera**, en la categoria gran, i **Vall del Ges i Joia Nostra**, en les categories juvenil i infantil respectivament.

Així mateix el diari AVUI, present al concurs amb la seva passada de promoció, atorgà un trofeu especial que va ser lliurat a la colla **Som i serem**, de Granollers.

Música Catalana Segle XX

Avui, a les vuit de la tarda, al Museu de Granollers, Josep Soler, compositor, donarà la **Conferència-presentació** del IV Festival Internacional de Música de Granollers, que organitza Joventuts Musicals i a la Casa de Cultura, a dos quarts d'onze de la nit tindrà lloc un **Concert de piano** a càrrec d'Eulàlia Solé.

Demà, diumenge, també a la Casa de Cultura, des de dos quarts de sis de la tarda es celebrarà la **Diada de Cant Coral**, en la que hi participaran:

Terpícora Cor; 6, Amics de la Unió, Granollers; 6'30, Cantiga, de Barcelona; 7, Canigó de Vic; 7'30, Polifònica de Granollers; 8, Polifònica de Calella; 9, Ariadna, de La Garriga; 9'30, Els Gorchs, de Llerona; 10, Montserrat, de Terrassa.

Festa de Germanor dels «Quintos» del 40

Els mossos de la Quinta del 40, el proper divendres, dia 12, Festa del Pilar, es mobilitzaran amb motiu de celebrar la seva tradicional **Festa de Germanor**, que aquest any és per commemorar els seus 60 anys. Aquesta reunió de «quintos» vallesans tindrà lloc a la població de Muscaroles.

II Curs de Sexologia

Del dia 1 al 31 d'octubre, organitzat pel Departament de Psiquiatria i Policlínica del Vallès, es celebrarà els dilluns i dimecres, a les vuit de la tarda el **II Curs de Sexologia**.

Per informació dirigiu-vos al local de la Creu Roja.

Acte anarcosindicalista

Avui, dissabte, dia 6 d'octubre, a les sis de la tarda, al Pavelló Esportiu Municipal, el Collectiu de Granollers CNT - AIT, celebrarà un acte d'informació en el que hi participaran: Enric Marcos, Secretari General de CNT; Joaquim Pascual i Rodríguez (Quimet), Secretari Regional de Catalunya, i Rafael Sánchez i Duran, Secretari de la Federació local de Sevilla.

Premi Josep M. Batista i Roca

Promogut pel Consell Nacional Català i convocat conjuntament per diverses entitats catalanes per tal d'enaltir la tasca intel·lectual i cívica del professor Josep M. Batista i Roca en defensa dels drets nacionals dels Països Catalans i de llur ple inseriment, a través de mitjans pacífics, en una nova Europa.

El premi «Josep M. Batista i Roca» és ofert a un estudi o assaig de tema polític, econòmic o sociològic que posi en relleu els llaços entre els Països Catalans i la resta d'Europa en relació amb el possible ple desenvolupament nacional català en el projecte d'una Europa unida, basada en els seus pobles o nacions constituents.

L'import del premi és de 200.000 pessetes, el qual serà dotat mitjançant les aportacions lliures de totes aquelles persones que vulguin honorar la memòria del professor Batista i Roca i enaltir la seva exemplar tasca patriòtica.

Les obres hauran d'ésser presentades a la «Secretaria del Premi Josep M. Batista i Roca», carrer de Montcada, 20, pral. (Palau Dalmasas), Barcelona - 3, o bé tramesos per correu certificat, abans del 31 de gener de 1980.

Millora Sanitària

Hospital General de Granollers, comunica la posta en marxa del **Servei de Consultes Externes** que s'ha iniciat el dia 1 d'octubre.

Per a utilitzar aquest Servei s'ha de posar-se en contacte amb admisions de Consultes Externes, personalment o bé pel telèfon 870 24 00. Des de la data esmentada poden fer-se consultes de **Pediatría, Medicina Interna, Alergologia i Traumatologia**, i més endavant s'ampliaran amb altres especialitats.

Aquest nou Servei, no està concertat amb la Seguretat Social i únicament s'atendrà als seus beneficiaris quan els volants de visita estiguin segellats per la Inspecció de Zona.

Amb aquest nou Servei, l'Hospital General l'objectiu que persegueix és el de millorar l'Assistència Sanitària, a la població del Vallès Oriental.

Dra. M.ª A. Casanovas i Fuster

Coll, nas i orella

Dijous de 10 a 1 □ Dilluns, dijous i divendres, de 6 a 8

Santa Elisabet (Corró), 11, 2.^{on}, 1.ª □ GRANOLLERS

Vila oberta

Una crida del Grup Germanor

Com cada any els components del Grup Germanor el dia 1 de novembre, celebraran les Festes de l'Hospital-Asil, en la que es proclamaran l'Hereu, la Pubilla i els fadrins i fadrines 1979. Els qui hi vulguin participar poden demanar informació als telèfons 870 09 81 - 870 07206 i les inscripcions finalitzaran el 25 d'octubre.

Avancem que en aquestes festes es tributarà un homenatge a la granollerina Antònia Roura i també seran obsequiats els Avis de l'Hospital.

Premis «Recull» 1980

Convocats per la revista «Recull» de Blnes, el 27 de gener del 1980 seran atorgats els premis següents: **I: Francesc Puig i Llen-sa**, dotat amb 30.000 ptes., a una narració màxima de 20 folis; **II: Ribas i Carreras**, dotat amb 30.000 ptes., a un recull de poemes; **III: Josep Ametller**, dotat amb 100.000 ptes., a un treball de 75 a 100 folis sobre «Estudi Polític, Jurídic i Econòmic de l'Estatut de Catalunya del 1979. Realitats i Perspectives»; **IV: Rafel Cornellà**, dotat amb 25.000 ptes., a un reportatge d'una extensió de 20 a 25 folis sobre «Incendis Forestals 1979. Repercussions a l'Ecologia Catalana»; **V: Salvador Reynaldos**, dotat amb 50.000 ptes., a un estudi de 40 a 50 folis sobre «El Moviment Escolta a Catalunya».

Els concursants hauran d'enviar els seus treballs abans del dia 24 de desembre.

«Premios de Cultura Hispanica»

El Ministeri de Cultura ha considerat adient convocar els «Premios de Cultura Hispanica» destinats a guardonar als millors treballs d'assaig literari que estableixin els fonaments bàsics per a l'existència d'una comunitat dels països de parla espanyola.

Per informació poden dirigir-se a la Secretaria Tècnica de la Delegació Provincial de Cultura, Mestre Nicolau, 19 - Barcelona - 21.

III Premi d'Assaig «Xarxa»

Xarxa Cultural, en un esforç per contribuir al redreçament de la nostra cultura, ha insti-

tuït el premi homònim d'assaig, especialment referit a Ciències Socials no excoient, però, l'assaig literari, per col·laborar a la difusió d'aquest gènere que topa amb tants entrebancs en el món editorial.

Les obres que aspiraran al premi «XARXA» hauran d'ésser inèdites, escrites en català i presentades per triplicat abans del 30-10-79 a Xarxa Cultural, Ample, 35, Barcelona - 2. La resta de les condicions generals són les mateixes que les dels altres premis de la «Nit de Santa Llúcia».

L'import del premi és de 100.000 pessetes i correspon als drets d'autor de l'obra premiada en la seva primera o successives edicions.

Defuncions

Del 22 al 29 de setembre, a Granollers, han mort:

Rosa Coll i Milà, 78 anys, vídua de Miquel Sañé i Rovira. Dolors Hinojo i Ontiveros, 55 anys. Rosa Bosch i Duran, 84 anys, vídua Ignasi Angelet i Armadans. Dolors Pareja i Moreno; 38 anys. Mercè Solà i Poch; 92 anys vídua Josep Prat i Ribas. Josep-Manuel Haba i Perales; 27 anys, Natural de Lliçà d'Amunt. Joan Pont i Codina. 70 anys i Antònia Ramon i Pujadas; 76 anys.

Institut Nacional de Batxillerat de Granollers

AVÍS URGENT

LA DIRECCIÓ DEL CENTRE I
L'ASSOCIACIÓ DE PARES,
COMUNICA:

Que per acomplir com més aviat millor les disposicions legals, cal que tots els alumnes matriculats de 1.er 2.^{on} i 3.er curs, recollin a la Consergeria un imprès a omplir per optar entre les assignatures d'Ètica i Religió.

ÉS TRÀMIT IMPRESCINDIBLE PER A
FORMALITZAR DEL TOT LA MATRÍCULA.

Cuina

Patates gratinades

És important, que tota bona cuinera, sigui capaç de variar les menges, tot i que aquestes, parteixin de la base, d'uns mateixos elements. M'explicaré: posant per exemple les patates, hom pot preparar-les de tantes i tantes maneres, de forma que el gust i l'aparència, us facin oblidar que ja n'havíeu menjat l'àpat anterior. A mi en particular, m'agrada el sistema de bullir-les amb pell. És alhora un recurs, donat que podeu guardar les que us sobrin a la nevera sense pelar, per a tenir-les a mà en el moment oportú. Les que avui us proposo, serveixen igual com a primer plat, que per acompanyament d'un segon.

Poseu a bullir una patata per cap, amb pell, una vegada netes de la terra que les empolsa. L'estona varia segons la classe. Quan estiguin al punt, peleu-les i talleu-les a rodanxes fines; col·loqueu-les en un atuell fondo, i poseu-los sal, pebre i una mica de nou moscada (molt poca). Empolsineu-les de formatge ratllat.

A part, cal batre un ou sencer, com per truita, al qual hi afegireu un quart de litre de crema de llet (o si voleu, pot ser llet normal.) Una vegada feta aquesta emulsió, tireu-la al damunt de les patates perquè s'impregnin bé de tots els ingredients.

Fregueu un all, en una plata que pugui anar al forn. És important que no sigui massa fonda, ja que quant més gratinat està, millor és el resultat. Unteu-la amb mantega i aboqueu-hi tota la preparació. Recobriu-ho d'un bon formatge ratllat (si és Gruyere, millor). Tingueu-ho al forn uns 45 minuts.

Montserrat Ponsa i Tarrés

Ebro el líder

Para ser líder,
para poder ocupar el primer lugar
(y mantenerse en él)
se requieren cualidades superiores.
Es el caso de EBRO El camión líder:
por su mayor rentabilidad,
por su bajo coste de explotación,
por su fabulosa red de

concesionarios en toda España,
por su economía de
entretenimiento, por su mayor
duración, por su seguridad...
EBRO, el líder. El de la cabina
abatible. Téngalo en cuenta en el
momento de la compra.
Al decidir el camión, su camión.

avance con EBRO

el de la cabina abatible

Fabricado por **Motor Ibérica, S.A.**

CONCESIONARIO
OFICIAL

Auto Granollers / S.C.

Flash del Ple

El còlera (2)

Mesures de prevenció

Comencem a «fer barates».

En Martí Torras, surt; entra en Pujadas. No sabem però a canvi de què.

En Marañá, per qüestions professionals, deixa Governació; li dóna massa feina. Li adjudiquen Esports. Per aquesta conselleria, no cal mirar tan prim.

Rochina no és escoltat. El Batlle té massa feina fer a Barcelona, i no s'ha adonat del seu escrit de dimissió. Si cal, ja convocaran un Ple.

Pel que fa a electricitat, avui, no hi ha hagut novetat. Malgrat la tempesta i els trons; aquesta, venia de dalt.

El Batlle se'ns torna divertit. Té acudits sempre que demana la paraula en Canal. Sembla que li sap greu la seva afició a la lectura i a la lògica.

Les regidores s'ho passen molt bé. El seu somriure s'aguditza segons l'interlocutor.

Els sindicats estaran d'enhorabona. Han guanyat un cap i probablement a no tardar...

Escoles privades, escoles públiques, burgesos, proletaris, de tot hi ha a la Casa Gran. Fins i tot, en sobra.

El públic, el millor del vespre.

C. P.

En quant a mesures generals es poden assenyalar:

a) Sanejament del medi, adequat proveïment públic d'aigües, creació de xarxes de clavegueres eficaces i augment de la dosi de cloració de les aigües en els casos d'epidèmia.

b) Educació sanitària en quant a les mesures higièniques que s'han d'adoptar amb els aliments.

c) Vigilància internacional: La O.M.S. considera que els països han de complir amb les seves obligacions de declaració del còlera i d'adopció de mesures de prevenció i lluita segons els coneixements actuals.

d) Seguidament d'unes normes d'higiene individual per a evitar les infeccions intestinals. Totes les infeccions intestinals (el còlera, la febre tifòidea, etc.) s'eviten fàcilment quan s'adopten determinades mesures d'higiene individual, que per altra part han estat sempre convenients en qualsevol època i lloc, les quals a continuació es relacionen:

1.º La minuciosa neteja de les ungles, i el rentat de les mans amb sabó o detergent abans dels àpats, abans de la preparació d'aliments, i en particular després d'utilitzar el vater.

2.º Evitar l'antihigiènica eliminació dels excrements, col·laborar en la correcta evacuació dels desperdiciis i escombraries, així com en la protecció sanitària dels pous d'aigua potable.

3.º Utilitzar per a la beguda i preparació dels aliments, aigua amb absoluta garantia de potabilitat. Si no se'n disposa, pot emprar-se aigua prèviament bullida durant cinc minuts; o bé tractada amb clor, posant-hi a cada litre d'aigua a depurar dues gotes de lleixiu comercial concentrat quan aquesta concentració és de 40 a 80 g. (dades que figuren a l'envàs de venda al públic); remenar i deixar reposar durant mitja hora. L'aigua així depurada ha de tenir un lleuger sabor a clor i es pot beure a continuació.

4.º Les begudes no alcohòliques, de qualsevol classe que siguin i que no estiguin embotellades i garantitzades sanitàriament, no han de consumir-se.

5.º S'ha d'evitar el consum de gel, gelats i begudes refrescants quan no procedeixen de fàbriques reconegudes oficialment.

6.º La llet per al consum haurà de venir de Centrals Llieteres; a falta d'aquesta es bullirà durant quinze minuts abans de la seva ingestió. Les llets conservades (en pols, evaporades, condensades) i els productes làcteo-dietètics preparats o diluïts en aigua d'absoluta potabilitat, reuneixen tota garantia higiènica per al consum.

7.º S'evitarà el consum cru d'hortalisses, verdures i fruites no controlades sanitàriament. Amb absoluta seguretat podran ser ingerits si durant mitja hora com a mínim han estat submergits en aigua clorada en la proporció de deu gotes de lleixiu comercial concentrat per cada litre d'aigua, quan aquesta concentració és de 20 g. de clor actiu per un litre de lleixiu, o cinc gotes de lleixiu quan la seva concentració és de 40 a 80 g. A continuació deixar escórrer sense cap altre rentat a no ser que aquest es realitzi amb aigua potabilitzada.

8.º S'evitarà la contaminació dels aliments, inclús després de cuinats, i es mantindran per a la seva conservació en adequades condicions d'higiene.

9.º L'aigua destinada a serveis domèstics (rentat d'utensilis de cuina, vaixela, neteja del cos i sobretot de les dents) ha de procedir sempre de subministre garantitzat. A falta de garantia serà utilitzada aigua bullida durant cinc minuts, o clorada, essent en aquest cas la dosi de clor necessària el doble que en la destinada a la beguda.

10.º S'intensificarà la lluita anti-mosca i altres paràsits domèstics, protegint-ne els aliments i evitant-ne especialment el contacte amb les dejeccions.

11.º S'haurà d'evitar el bany als rius i platges a les zones immediates a la desembocadura d'clavegueres, així com en totes aquelles piscines on el funcionament no estigui legalitzat i controlat pels serveis de Sanitat.

12.º Davant d'un procés patològic amb síndrome diarreic, per al seu correcte diagnòstic, tractament i oportú consell sobre les mesures higièniques a adoptar s'ha d'anar des del seu principi al metge de capçalera.

Finalment, hi cap assenyalar que si des de totes les àrees d'influència sanitària es segueixen unes normes d'higiene convenients, erradicarem en un gran percentatge les infeccions intestinals.

Jordi Iniesta Pons

Col·laborador de la Càtedra de Microbiologia
de la Facultat de Medicina de Barcelona

GARCIA CUEVAS

JOIER

Llistes de Boda ■ Regals d'Empresa

Santa Anna, 2

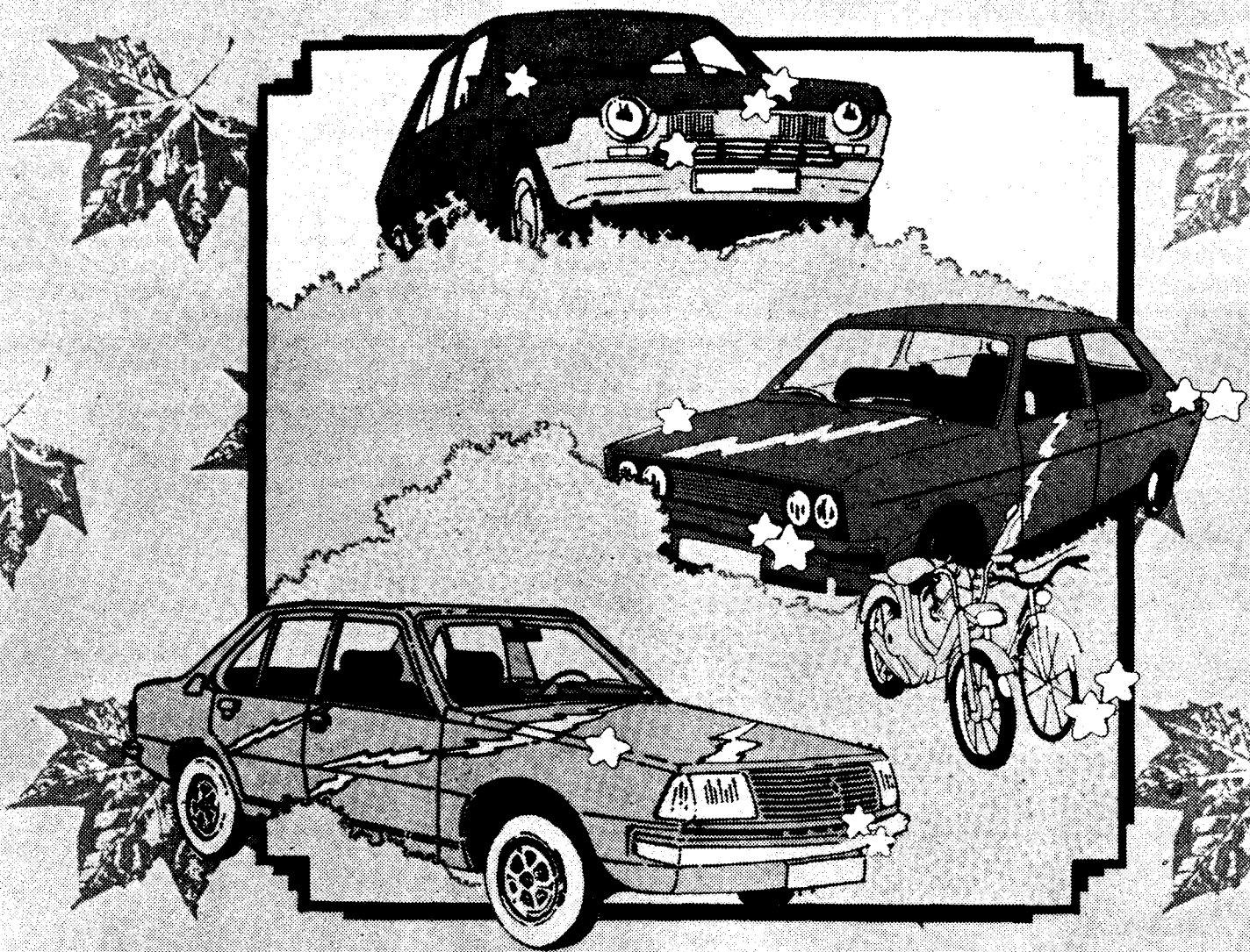
Telèfon 870 04 85

Granollers

CAIXA D'ESTALVIS COMARCAL DE MANLLEU

Aquesta tardor sortegem vehicles

Del 17 de Setembre al 3 de Novembre

Ple extraordinari, dramàtic i amb sorpreses

Per a les vint-i-dues hores del dia 4 d'octubre havia estat convocat un ple en sessió extraordinària. Hi assisteix tota la «conselleria» amb l'Alcalde al mig. Tots sense fisures. No hi falla ningú. El públic ens hem hagut d'esperar uns trenta-cinc minuts llargs. Llàstima! durant l'espera, hauria estat escaient una partideta de gegants i caps-grossos. L'espera amb gegants hauria estat menys decebedora.

A l'avançada el Ple havia de ser interessant, a estones ha estat dramàtic, a estones, sorprenent. De continuar així no veiem que tingui tot plegat cap sortida.

La primera sorpresa

En llegir l'Acta de la sessió del dia 17 de setembre del 1979, també extraordinària, celebrada a la Sala d'Actes de l'Institut de Batxillerat a parer de quasibé tothom inòcua, salta la primera guspira. Una vegada acabada la lectura per part del Secretari —d'emergència— el Regidor de Convergència, Pere Canal, demana a l'Alcalde per què l'esmentat Ple tingui lloc fora del recinte municipal, per aclarir-ho és llegit un informe del Sr. Arquitecte Municipal, que diu textualment:

«Habiéndose observado por el que suscribe ciertas anomalías en el funcionamiento de la instalación eléctrica de la Sala de Sesiones de ese Ayuntamiento y estando prevista una reunión del Pleno para el día de hoy sin que puedan darse las suficientes garantías por el electricista encargado de la reparación que afecta a dicho local se pone en conocimiento de la Alcaldía. En Granollers a 18 de Septiembre de 1979».

Es demana que s'especifiqui el tipus d'averia i sense més paraules hom passa al punt següent.

La treta legalista i la resposta ens deixa sorpresos. Ens recorda vells temps, amb l'única diferència que abans aquests artilugis es feien servir per dir que no, ara serveixen per tot el contrari, malgrat la contradicció de les dates 17, data del Ple, i 18, data de l'informe. Plaers de la democràcia

L'espiral de les dimissions

Els tres temes següents serveixen tots ells per fer avinent al Ple les renúncies en diferents graus de les següents persones:

1. — Escrit de data 16-7-79 presentat per Oriol Montaña i Tuset en nom de Convergència i Unió renunciant a les Presidències d'Ensenyament i Esports, i Sanitat i Assistència Social. Vegi's Plaça Gran n.º 34. L'escrit en qüestió és llegit i acceptada la renúncia es passa al

2. — Escrit presentat per don Manuel Maraña y González, renunciant a la Tenència d'Alcaldia i Presidència de la Comissió de Governació.

D'aquí n'ha sortit una proposta de l'Alcaldia que passa per l'acceptació de la renúncia del Dr. Maraña i que d'acord amb la legislació vigent el Grup PSC - PSOE procedeix a l'elecció de nou Tinent d'Alcalde.

El Ple accepta la renúncia.

El Dr. Maraña aclareix la renúncia tenint en compte que s'ha vingut a treballar i que dins del seu grup hi ha persones que poden treballar amb més dedicació a l'Ajuntament, comptant així amb les mans més lliures per seguir treballant.

Es demana per part de C i U que sigui llegit l'escrit de renúncia i que lògicament siguin llegits tots els escrits que es presentin. L'Alcalde subratlla l'afició a la lectura i a la lògica del grup peticionari.

Llegit l'escrit es passa a

3. — L'escrit presentat per En Joan Martí Torres i Garrell sobre la seva renúncia al càrrec de Regidor. La proposta de l'Alcaldia demana l'acceptació de la renúncia i que es proposi la substitució pel següent de la llista del PSC - PSOE, En Josep Pujades i Maspons.

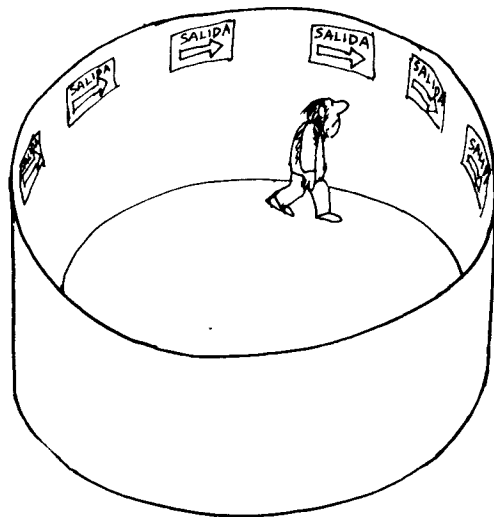
S'aprova la proposta i es llegeix, lògicament, l'escrit del dimissionari.

Es donà un torn de paraules començant el Sr. Alcalde lloant l'honoradesa del dimissionari Sr. Torres. Quan li toca el torn explica entre altres coses les tasques sindicals del renunciant que li fan difícil la complementació amb la tasca municipal. Explica també altres coses molt aclaridores. Parlant la gent s'hauria d'entendre. L'emoció no és llunyana al parlament.

El pastís .. amb cirereta

Arribat ac' el Ple, que s'ha desenvolupat en un clima mig tens mig facècies, dramàtic sempre, enceta la repartidora del pastís municipal —cartipàs, per més dades— amb

1. — Modificació de competències de les Comissions informatives. Creació de competències noves i redistribució de

les existents. I distribució de Presidències i Delegacions de Presidències.

Fent-ne una distribució política el PSC - PSOE, es queda amb totes les conselleries, excepte una que va a parar al PSUC i una, no hem entès si era ben bé conselleria o responsabilitat per una tasca concreta que va a parar a UCD-CC, la de Mercats. Un pastís amb cirereta, tanmateix.

Hi ha una polèmica sobre el Presidencialisme, sí, Presidencialisme, no. La cosa no queda tant com diu l'oposició ni tampoc com diu el Poder. Mig i mig la cosa queda en presidencialisme a seques. Potser no hi havia altre remei. O així, o a eleccions anticipades. Qui les ha de convocar. Veiem la crisi com a greu.

2. — Arribat aquest punt s'anomena per proposta d'Alcaldia nous Tinents d'Alcalde, que hauran de substituir-lo en cas d'absència o malaltia. La veiem imminent, de continuar amb l'«estress» d'aquests plens extraordinaris.

Serenitat i bons aliments. S'aproven les propostes de l'Alcaldia per 13 a 8.

ORACIÓ 1... Recordeu-la: És una proporció màgica. Una Fi grega.

Els dos temes següents són de tasca normal:

1. — Ratificació dels acords pels quals una nova empresa es fa càrrec de les obres de l'estacionament subterrani de la Plaça Barangé, altrament dit «El Sot», que en l'espai de 18 mesos haurem guanyat el parking subterrani i la plaça Barangé amb considerables espais peatonals.

S'aprova la ratificació, amb un aclariment sobre la col·lectora —claveguera— dels sucus de la plaça en qüestió. Si això no queda ben delimitat els de la carretera, arribat el cas, beuran a morro.

2. — S'aproven noves ordenances pel Servei d'Auto-turismes (taxis)

... tancament d'edició

Fora del torn legal del Ple, en una sessió no hi ha prec i preguntes. Hi ha les intervencions del Poble.

Fora de temps, el senyor Rochina parla d'una carta de dimissió queu ha presentat al Registre municipal. L'Alcalde diu que no en sap res. Que ha estat tot el dia fora a Barcelona per la qüestió de VIMU-GRASA hi ha un petit incís i un torn d'estires i arronses i essent dos quarts de dotze de la nit la gent ens aixequem i marxem. Bona nit tothom!

J. Colomé

Plaça Gran

Publicació
Granollerina

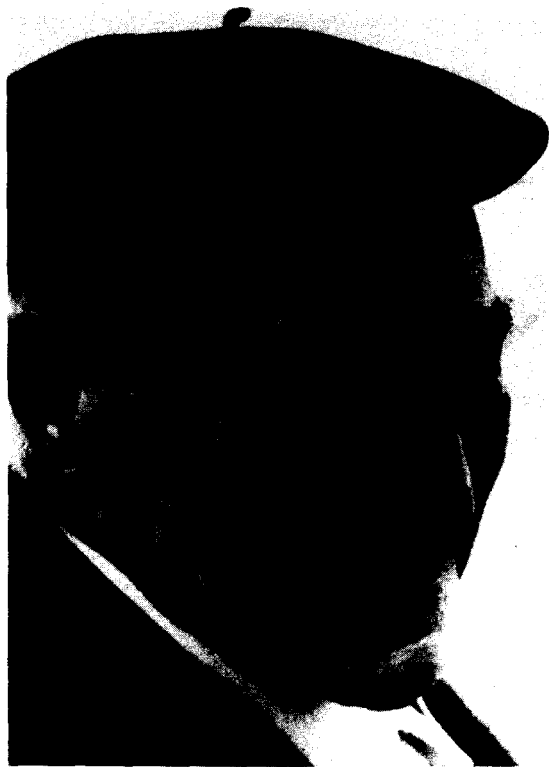
Subscriuiu-vos-hi!

"Sis hores"

Intentar plasmar en poques paraules, els 83 anys d'experiència, de coneixements, de temors, de pressentiments, d'un home com Josep Pla, seria un absurd, o més ben dit, una pedanteria, que no pot permetre's ningú. Voldria tan sols, intentar comunicar l'agradable experiència, d'unes hores viscudes molt intensament, amb aquest personatge, tan discutit, en el moment en què se li ha atorgat el premi Ciutat de Barcelona.

Malgrat la seva negativa d'assistir-hi, se li està preparant un homenatge. Segons diu ell, les lletres són una cosa que puja i baixa. Si després de cinc o sis anys de la meua mort, la gent, continua llegint-me, llavors, que me'l facin; no, ara. Això, és oportunisme.

Ens impressionà la seva gran vitalitat. En el transcurs de la nostra xerrada i posterior passejada fins a Roses, poguérem sentir-lo, en més d'una ocasió aixecar la veu, i escridassar algun vianant o conductor, que no feia el que calia. Cal fer menció també, de la mirada escrutadora i penetrant durant el diàleg que sostinguérem. En dir-li jo, que: Si en aquest món, tothom digués el que pensa, com a veritat, seria un bassa d'oli, ell seriosament manifestà: **No digui bestieses, dona. Sense hipocresia, seria impossible la convivència; li agradaria que li diguessin les seves coses dolentes?** (No tolera que se'l tutegi. Ell, no ho fa amb ningú). Més tard, en demanar-me què m'havia semblat el dinar, jo li vaig dir: No ve a to, que m'ho demaneu. Com sabreu si us dic la veritat?; llavors comentà: **teniu unes teories estranyes.**

Malgrat els seus 83 anys, trobem un Pla lúcid, serè. No és estrany que a alguns els doïgui...

Més ignorància, a canvi de bona gent

—Com veieu el món?

—Molt malament... i sapigüeu que el gran responsable, n'és l'actual President dels Estats Units, Carter; és el pitjor de tots els presidents.

—Penseu que l'home d'avui, és millor o pitjor que els nostres avantpassats?

—Igual.

—La tecnologia, la creieu al servei de l'home, o al contrari, penseu que l'ha esclavitzat?

—Es totalment esclau. Jo dic sempre, que seria millor menys cultura i més ignorància, a canvi de bona gent.

Confessa que no és supersticiós, i que no té debilitats; almenys en aquest moment, donada la seva edat.

—Veieu la dona, com a un ser especial, o bé, considereu que pot equiparar-se a l'home en tot?

—En general, haig de dir que són enormement aburrides.

—Ja sabem que sempre heu estat un home liberal, no pas polític; voldria, però, saber la vostra opinió, sobre què penseu de la influència en el món de les lletres, en un país que neix a la democràcia?

—Les lletres són poca cosa enlloc. Pel que fa a la democràcia, pocs saben què és. Per a mi, democràcia, equival a crítica i obediència.

—Penseu que els que majoritàriament guanyaren les eleccions el 3 d'abril tenen les solucions, tal com ens havien promès en les campanyes electorals, per a governar el nostre país?

—Hi ha dues coses que són inseparables, sense les quals no es pot avançar: l'ordre públic i el preu de la moneda. Qui aconseguixi això, ho podrà tot.

—Què penseu de l'oportunisme, considereu que és un mal català?

—Ca... aquest és un mal universal.

—Creieu que es pot viure sense amor?

—Segur... però sense odi, encara més.

—Creieu en un més enllà?

—Us contestaré amb el que digué Solzhenitsyn en arribar a Nova York, «Tota persona que no té cap arrel religiosa és un salvatge».

—Deixant a part la vostra amistat amb el Rei, creieu que la seva figura, és important per a la vida espanyola?

—I tant! Per això el volen treure. La reina és fora de sèrie, parla correctament tots els idiomes. Fixeu-vos que parla millor l'espanyol que el Rei.

—Si no fóssiu de l'Empordà, d'on us agradaria ser?

M'agradaria de ser grec o holandès

—De Grècia o bé d'Holanda, sense dubtar-ho.

—Com jutjaríeu la joventut actual?

—No la conec prou.. Diria, però, que és molt ambiciosa. És fàcil, ja que la majoria són «fills de papà».

—Quins són els personatges més importants del món de les arts que heu conegut?

—Dalí, Llavaneres, Lledó, Picasso... Per cert que us vull contar una anècdota curiosa. Arrel d'una visita de Dalí al General Franco, aquell li comentà: Excehència, dels millors artistes catalans, jo soc l'únic franquist. M'hau-

amb JOSEP PLA

rieu de fer un Museu a Figueres. Al poc temps, fou un fet.

—Teniu records de la vostra infància? Com són?

—No en tinc cap.

—Algun llibre que us hagi induït al món que tan bé expresseu?

—Em diverteix llegir.

—Quins estudis teniu?

—Vaig fer la carrera de dret, però no vaig pagar el títol. El meu pare, no podia.

—La professió dels vostres pares, quina era?

—El meu pare era pagès; un petit propietari rural. Era un animalet, que només pagava contribució.

—Sou un home sociable, o preferíeu passar desapercebut?

—Desapercebut totalment.

—Com veuríeu que l'Honorable Tarradellas, continués de President de la Generalitat?

—En aquests moments, és l'únic que pot ser-ho. Ho he dit cridant aquí a Girona. Tarradellas és un francès; té molta gana. El conec molt bé; ja que feu el servei militar amb el meu germà.

—A Josep Pla, com a escriptor, l'han fet moure els diners, o ha fet sempre el que ha estat del seu grat?

—Vaig començar cobrant 35 pessetes com a periodista. Mai no he guanyat, per a respirar tranquil.

«Perdoni eh?», diu Pla moltes vegades durant la nostra conversa. «Els comunistes, els grans culpables de totes les desventures del món. En Pujol... un gran ambiciós. A aquest noi tan ric que tenen els socialistes, en Reventós, li es fàcil fer el socialista, amb tants diners!!

—Sou exigent amb els vostres amics? i amb vós mateix?

—No he demanat mai cap favor a ningú. He de dir, però, que me n'han fet molts.

M'hagués fet notari

—Què opineu dels homenatges?

—Voldria tenir diners, per anar-me'n del país. Aniria a una illa grega anomenada Quentos, i viure tranquil, sense totes aquestes històries. Llàstima que no m'hagués fet notari; (aquests, sí, que en guanyen de diners). Ara me'n podria anar.

—El vostre color preferit?

—No en tinc, depèn de l'època.

—Matrimoni, o amor lliure?

—Matrimoni, per descomptat, i les dones, han de ser mares.

El segle pitjor de la història

—Veieu amb optimisme la qüestió econòmica del nostre país?

—Cap optimisme. El general Franco, fou qui posà l'acomiadament lliure. Cal solventar-ho. El burgès no ha estat correcte. Mai no s'hi ha jugat res. Aquest és el segle pitjor de la Història. Les guerres d'Ucrània, dues Internacionals, espanyola, Rússia, la república, la guerra civil...

—Què penseu de la retallada de mestres de l'escola pública a Catalunya?

—Aquest és un problema mogut pels comunistes. La solució, per tant, difícil. Voldria que diguéssiu també, que en aquest moment, no hi ha cap aristocrata militar.

—Què opina del futur govern de Catalunya?

—Catalunya necessitaria dos Governos

Civils, un a Vic, i un a Tortosa. Tot, seria més fàcil.

—No penseu que per aixecar i tirar endavant un país, abans que res més, cal treball i educació?

—D'això no hi ha cap mena de dubte.

—Penseu que existeix la felicitat?

—Es pura invenció dels rics, a l'igual que la justícia.

Malgrat els seus molts anys, cal pensar seriosament, que per arribar on ell, hem de passar pel cedaç, i saber triar tot allò que ens afeixuga en el nostre caminar.

Montserrat Ponsa i Tarrés

Foto *Battle*
Revelat de color fet per KODAK

La vista és la que treballa

Al darrer número ens hem fixat en les següents errades:

PÀGINA 5. — A l'Editorial consten les paraules *despreci* i *malhauradament*. La primera és la traducció literal de la castellana *desprecio*. Es pot dir *menyspreu*, *desdeny*, *menyspreança*, *maltinença*. A *malhauradament* s'hi acostuma a posar una *hac* innecessària, ja que la paraula correcta és *malauradament*.

PÀGINA 7. — De la instància adreçada per la Unió de Botiguers al Sr. Batlle del nostre Ajuntament, remarquem, en primer lloc, *orga*. Com que suposem que si l'escrit hagués estat redactat en castellà hauríem posat el mot *òrgano*, o sigui el mitjà o instrument que serveix per a accomplir una acció important, calia escriure *òrgan*, paraula que també serveix per a designar la part d'un animal o planta adaptada a l'acompliment d'una funció específica, com el cor, el fetge, l'estómac, etc. Ex.: *l'ull és l'òrgan de la vista*. Quan vulguem referir-nos a l'instrument musical, llavors *òrgano* el traduirem per *orgue*.

Al mateix escrit hem observat l'expressió *enterada de que*. La forma correcta és *assabentada que*. El verb *enterar* és inexistent a la nostra llengua. També hem vist la frase *fem responsable jurídica i econòmicament a l'Ajuntament*, etc., construcció calcada, fil per randa, del castellà. Al nostre idioma, l'adjectiu qualificatiu acabat en *ment* va al davant. Així, s'havia de posar *jurídicament i econòmicament* o bé també *jurídicament i econòmicament*. Calia suprimir, així mateix, la preposició *a*, tota vegada que l'expressió és directa. Per tant, el redactat fidel és *fem responsable jurídica i econò-*

mica l'Ajuntament. Finalment, la súplica acaba amb la frase *a lo anteriorment sollicitat*. L'expressió correcta és *a allò que se sollicita anteriorment*.

En un altre article inserit a la mateixa pàgina veiem repetit el verb *apojar*. Recomanem als nostres amables lectors que vegin la nostra columna del número 25 on diem la sèrie de mots que substitueixen el verb forà *apojar*, segons els casos. També hem llucat la paraula *desitjos*. Cal recordar que el plural del substantiu *desig* és *desigs*, o sigui, afegint simplement una *s* al singular.

PÀGINA 9. — A l'article titulat *El còlera* consten les següents errades: *enfermetat*, *profilaxis*, *sintomes*, *movilitat* i *immovilització*. Calia escriure, respectivament, *malaltia*, *profilaxi* (sense *s*), *mobilitat* i *immobilització*. També hem vist la paraula *cepes*. La paraula castellana *cepa* té les següents traduccions: *soca*, *socada* (quan es refereix al tronc de l'arbre que resta a terra amb les arrels quan es talla); *cep* (quan ens referim a la soca

de la vinya, i, per extensió, a la planta sencera); *rabassa*, *rabassó*, *rabassell* (quan indiquem la part de la soca d'un arbre coberta per la terra, de la qual arrenquem les arrels). Ara bé, com que medicalment no sabem quina forma tenen les *cepes*, hem de confessar que no podem indicar cap mot per a substituir-lo adequadament, si bé, si no anem lluny d'osques, creiem que s'ha publicat suara un diccionari de terminologia mèdica en català, on segurament consta l'accepció exacta.

PÀGINA 10. — De la secció *Cuina*, volem destacar *cullarades*. Pensem que és un mot derivat de *cullera*. Per tant, cal escriure *cullerades*. I pel que fa a l'expressió *abans les haurem remullat*, com sigui que ens referim a les *Panses de Corint*, i a fi i efecte de la concordança del participi, s'havia de posar *abans les haurem remullades*.

I, per avui, prou. Gràcies per la vostra atenció.

R. M. C.

Escola Esportiva Municipal

BÀSQUET

Per nens de 7 a 12 anys

Lloc: PAVELLÓ METÀL·LIC (Tub) (darrera pistes atletisme)

Horari: de 18,30 a 20 hores

Data començament: Ja està en marxa

Dirigir-se al Director de l'Escola Esportiva Sr. Loureiro

DESCAMPS

Santa Esperança, 14

En escaure's l'aniversari de la inauguració del seu establiment en aquesta ciutat, agraeix a la seva distingida clientela la bona acollida amb què l'ha honorat, i espera poder seguir corresponent-hi amb la màxima atenció de sempre.

Granollers, 6 d'octubre del 1979

DESCAMPS

No hi ha intent d'elaborar un programa

Granollers, a 1 d'Octubre 1979

ILLTRES SR. ALCALDE

Tant la vostra actitud personal com la dels senyors Tinents d'Alcalde i Regidors han demostrat clarament que no hi ha intent d'elaborar un programa de prioritats —i el que és més greu— fer un treball d'equip per resoldre els problemes que l'Ajuntament té plantejats i que són greus dins la situació actual.

Com podeu comprendre, aquesta situació no em permet compartir la responsabilitat dels actes, o de les omissions del govern municipal i essent conseqüent amb mi mateix i amb la meua trajectòria honesta i transparent em veig obligat a dimitir de la Tenència d'Alcaldia i de la Presidència de la Comissió Informativa d'Obres, càrrec que deixo a la vostra disposició des del proper dijous dia 4 d'octubre a partir de les 10 de la nit.

Les diferències que tinc, sobretot amb els sectors del consistori més relacionats amb urbanisme, són la manera de dur a terme la gestió de la política municipal, les interferències constants d'aquesta mateixa Alcaldia i altres regidors del vostre grup, així com, fins i tot, d'alguns funcionaris. Finalment la prova de força que he estat sotmès constantment —arribant el punt màxim— quan se'm pretén fer signar documents relatius a expedients d'infracció urbanística dels quals jo desconec la seva raó d'ésser. Així com l'anomenar-me Jutge instructor dels esmentats expedients sense tenir-ne coneixement ni haver tingut cap trasllat oficial d'acord amb la llei vigent i, com agravant, enterar-me de la meua situació de Jutge Instructor pels documents enviats als interessats amb data de sortida del dia 14 de setembre d'enguany.

Crec que tots aquests fets argumenten de forma suficient la meua actitud.

Donades aquestes circumstàncies no veig possible que els meus esforços des de la Presidència d'una Comissió Informativa Municipal pugui cristallitzar en les realitats necessàries per paliar i solucionar els problemes específicament plantejats.

Voldria deixar clar també, quant les meves relacions personals amb la resta dels regidors, que desitjo seguir tenint amb tothom la mateixa cordial relació i estic disposat a fer el que calgui per tal que això sigui així, doncs de cap manera hi ha en la meua actitud cap tipus de motivació personal.

No cal explicar aquí com em dol interrompre la tasca que havia emprès amb la màxima il·lusió dins d'aquesta nova etapa municipal, i en la que ningú em podrà negar el fet d'haver-hi esmerçat una plena dedicació des de «sempre».

Crec important remarcar la meua preo-

Per què cal evitar els atacs de cor (1)

Avui iniciem la publicació d'una sèrie d'articles sobre medicina preventiva a càrrec del doctor Balaguer Vintró, eminent cardiòleg, reconegut mundialment. Ens dona consells per evitar els infarts de miocardi.

El que en la parla corrent a casa nostra i en altres llocs, se'n diu atac de cor i més apropiadament infart de miocardi, és una malaltia cada vegada més freqüent en la nostra població.

Quinze anys enrera els països del sud d'Europa ocupaven els darrers llocs en el nostre continent. Però l'experiència mostra que cada vegada es veuen més casos d'infart de miocardi i en gent més jove. Un estudi que començarem l'any 1968 a la ciutat de Manresa mostra que la nostra població té tants d'infarts com els països del centre i oest d'Europa.

L'infart de miocardi es produeix quan manca la sang a un tros de la paret del cor. Gairebé sempre la manca de sang es deu al fet que s'embussa un dels vasos que porta sang al cor i que s'anomenen artèries coronàries. Aquest embús el produeix un procés complex que s'anomena arterioesclerosi. La paret del cor és un múscul que necessita sang per contraure's i empènyer la sang que entra i surt de les cavitats del cor i perquè arribi amb força a tot el cos, portant l'oxigen i l'aliment que ens permet tot tipus d'activitat.

Després de l'infart de miocardi, la majoria dels que el superen poden tornar a una vida normal. Però els caldrà prendre precaucions i vigilar-se per sempre més, per evitar un nou atac cardíac. Aquesta és la raó per la qual avui creiem més important per a la salut de la població evitar l'infart que tractar-lo quan ja ha aparegut.

Això no vol pas dir que no calgui millorar l'assistència dels malalts d'infart de miocardi, sinó que en l'ordre de prioritats, ocupa un lloc molt important tot el que s'encamina a evitar o prevenir l'infart de miocardi.

La pregunta més important que ens podem formular és la de saber si amb els nostres coneixements actuals podem realment evitar que una persona sana fins a un determinat moment, sofreixi un infart de miocardi.

Durant els darrers vint-i-cinc anys, el control continuat de diverses poblacions, principalment als Estats Units i també a Anglaterra, Finlàndia, Holanda, Itàlia, Iugoslàvia, Grècia i el Japó, ha permès de conèixer algunes dades biològiques o qualque habitud adquirida, que es troba amb més freqüència en les persones que més endavant sofreixen infart de miocardi. Un altre dia parlarem de quines són aquestes característiques i del que es pot fer per evitar-les.

Ara sols voldria reconèixer el mèrit dels homes que a començament dels anys cinquanta emprehueren aquest camí d'investigació, dels beneficis del qual ara en podem gaudir per a millorar la salut de la comunitat. Al començament, aquests homes eren un petit grup de pioners que es llançaren a treballar en un terreny que llavors semblava una quimera. Eren un cardiòleg de Boston, el Dr. P. D. White, fa poc temps desaparegut, el Dr. Ancel Keys, ara professor jubilat de la Universitat de Minnesota, el Dr. J. Stamler de Chicago i el Dr. N. Kimura del Japó. Avui són nombrosos els investigadors que s'ocupen de continuar i ampliar aquestes investigacions, que es tradueixen contínuament en noves aplicacions en la prevenció de l'infart de miocardi i altres malalties cardiovasculars.

I. Balaguer Vintró

cupació pel futur Ajuntament, doncs si no s'arriba a comprendre que, donada la gravetat del moment que estem vivint políticament i econòmic, si no es deixen de banda totes les actuacions de tipus electoralistes, els interessos personals i de grup i no es logra fer reeixir els interessos de tots els ciutadans de Granollers, ens podem veure abocats a molt curt termini a un desprestigi de la Democràcia Municipal.

Lamento profundament haver de dir que aquestes actituds electoralistes i partidistes, preses sovint per membres del Consistori, són les que donen pes important en decidir-me a no voler seguir

compartint amb vosaltres, el Govern de la Ciutat, doncs jo he vingut a servir el poble de Granollers i no a fer de comparsa de ningú.

Ja sé que la meua dimissió comporta un replantejament del cartipàs municipal, això ho deixo dins de les negociacions amb els dirigents del meu partit, jo simplement des del lloc de Conseller que se'm designi, intentaré complir amb el màxim d'eficàcia, el deure de vetllar en tot moment pels interessos dels granollersins.

Cordialment,

Vicenç Rochina Pascual

CODINACH

Plaça de la Porxada, 8
Plaça de les Olles, 1
Tel. 870 29 44 - GRANOLLERS

Assegurances

**AL SERVEI DE LA
INDÚSTRIA ELÈCTRICA
DES DEL 1920**

LLUIS GARRIGA, S. A.

Aparellatge elèctric

Angel Guimerà, 7 al 11 - Telèfon 870 21 94

Telex n° 53061 Luga

GRANOLLERS

BARCELONA

even

FORJATS-CERÀMIQUES-SANITARI

Exposició i Oficines:

Roger de Flor, 47, 49 i 51 baixos

Tel. 870 44 58/62 - GRANOLLERS

Sort que de petits havien jugats plegats

Unió de Botiguers de Granollers

La Junta de la UNIÓN DE BOTIGUERS DE GRANOLLERS ha aprovat en la seva reunió setmanal donar a conèixer a l'opinió pública la resposta que el nostre Batlle ha fet a l'escrit que se li va presentar el passat dia 26 amb motiu de les reivindicacions escolars, tal i com ell sollicita en el segon paràgraf.

Aprofitem aquest escrit per a felicitar a tota la població de Granollers i concretament al seu Ajuntament per haver aconseguit una jornada de reivindicacions pacífica, cosa que no es pot dir d'altres poblacions.

Ens sap greu també que de les accions per a defensar els nostres drets s'hagin derivat controvèrsies que podien haver acabat en un plet desagradable per a tots, però si que voldríem deixar clar que la UNIÓN DE BOTIGUERS DE GRANOLLERS és una entitat apolítica dedicada única i exclusivament a la defensa dels interessos econòmics dels seus associats, per tal que el nostre país pugui continuar disfrutant de tenir el cost de comercialització més baix de tota Europa.

El Batlle de Granollers

ANTONI DURAN

President de

«UNIÓN DE BOTIGUERS DE GRANOLLERS»
CIUTAT

Benvolgut Toni:

No se't faci estrany el fet que contesti amb una carta, l'escrit que, com a President de «LA UNIÓN DE BOTIGUERS DE GRANOLLERS», presentares a l'Ajuntament el 26 de setembre.

No sé qui n'és l'autor —i que em perdoni— però, tal com us vaig manifestar verbalment, l'escrit en qüestió és d'una inconsistència aclaparadora. Per això, més que donar-li un tràmit, diguem-ne «administratiu», et vull fer unes quantes puntualitzacions de caire personal. Això sí, et prego que, de la mateixa manera que l'escrit va ésser àmpliament difós,

la resposta ho sigui igualment. «Nobleza obliga» diuen.

D'entrada, afirmes que La UNIÓN DE BOTIGUERS és l'orgue de representació legal del sector del comerç a Granollers. Dubto que cap llei, ni els vostres Estatuts, ni la realitat, confirmin aquesta afirmació. Sou una Associació, i la vostra representativitat abasta els membres de l'Associació i prou. Si sou molts me'n alegro; però no us atorgueu el caràcter corporatiu dels gremis medievals, perquè l'edat mitjana —si no em falla la memòria— fa quasi 4 anys que es va acabar.

Afirmeu que la vostra professió està «escarnida i apurada»; et prego que facis dos cops d'ull: l'un al Fabra i l'altre a la realitat que t'envolta.

Em sembla molt bé, això sí, la relació que establis a la vostra carta, entre l'exigència d'un servei (al final del primer paràgraf) i el fet d'estar al corrent de totes les obligacions tributàries. Certament, en la mesura que la segona part es faci realitat, la primera millorarà.

Finalment, permet que felicití al pica-

plets («amateur», espero), que us ha aconsellat introduir referències a la responsabilitat «jurídica i econòmica» de l'Ajuntament a la vostra carta, fent esment, a més, a determinat article del Codi Penal. Aquest bon senyor hauria de saber que, de moment aquí les lleis les fa el Parlament, i que l'àmbit de responsabilitat dels Alcaldes i dels Ajuntaments, el delimiten les normes vigents i no la voluntat d'un grup de ciutadans nerviosos. També caldria que, abans d'atribuir a «alguns membres de l'Ajuntament» actes delictius, donés un cop d'ull a l'art. 453 i els que segueixen del Codi Penal, on es parla del delictes de calúnnia. Pots estar ben segur que si la vostra carta, en comptes de signar-la el mateix Toni Duran, que jugava amb mi de petit, i a qui considero un bon amic, l'arriba a signar qualsevol altra persona, la carta i la persona van de dret al Jutjat de Guàrdia.

I res més. Tal com us vaig manifestar el dia 26, el 27, a Granollers, no va passar res; i no perquè la ciutat fos especialment protegida —que ho era— sinó perquè els granollerins varen entendre i atendre la meua recomanació, i que ningú perdés els nervis. Gràcies doncs, a tots.

Ben cordialment,

Rafael Ballús i Molina

Telèfons d'Urgència

Comissaria Policia	870 75 99
Policia Municipal	870 05 11
Guàrdia Civil	870 00 68
Parada Taxis	870 30 28
Bombers	870 11 72
Funerària	870 00 89
Hospital	870 24 00
Policlínica	870 61 00
Metges d'urgències de la Seguretat Social	870 01 91
Ambulàncies	870 00 92
	870 78 61

antoni ARENAS
pintura publicitària

Epseccialiatat amb retolament de cotxes i valles

Taller: Carrer Corró, 215 - Telèfon 870 16 61 - GRANOLLERS

— III —

FESTES A ANTZUOLA

Em va saber una mica de greu no estar ací a Granollers per la Festa Major, han estat sempre uns dies amb especial encisament per a mi, però no em queixo, penso que ja en tindrè més d'anys per estar ací i dono per ben fet el que vaig fer. Antzuola és un petit poble, quasibé un barri perllongació de Bergara, ciutat mitjana bastant industrialitzada d'Euskadi, com dic, és un poblet molt petit. Estaven de festes. La gent en festes és quasibé igual a tot arreu, busca distreure's i passar-s'ho bé, sense que cap mena de preocupació no li enterboleixi el present, allà és igual. Hi ha ball, el conjunt es deia Aquelarre, hi ha vi, tapes i alguna parada de tir, però el que ens va cridar més l'atenció, ací bé la diferència, és el profund sentit recuperador de les tradicions pròpies. Com dèiem en el primer article, el basc és un gran amant de la força física, doncs bé, sent els esports on la força té part important, una mena d'esports nacionals a Euskadi, tots els pobles i poblets rivalitzen durant les seves festes en la programació de events esportius propis.

El primer que vàrem fer en arribar, va ser anar a fer el got de vi, vàrem anar-hi a la tasca que s'havia muntat en favor dels presos bascs, estava plena, els Jocs i esports tenien el seu marc davant mateix de l'Ajuntament, formós edifici del segle XVII. En un improvisat camp al carrer mateix, avui hi havien «txingas», està clar que no sabíem què era, de seguida ho vàrem comprendre, no és pas gens difícil. L'assumpte consisteix en arrossegar per un trajecte convenientment marcat, unes menes de pesos de cinquanta quilos cada una agafades a pois a cada mà, o sigui cent quilos penjats, la gent que ho presència, anima els contendents amb una afició terrible, el que va guanyar va fer, em sembla, uns trescents i escaig de metres amb les «txingas» engarfiades als dits, després de veure-ls, vàrem fer el comentari que ens sentíem més cansats que ells, un altre got de vi, bé, segons qui Coca-Cola, i altra vegada a veure com seguia la broma. AIZKOLARIS!

Sí, els mítics talladors de troncs, essència mateixa d'Euskadi. Tiarros com torres, sense gens de greix, amb músculs que els rebenten la samarreta, enfilats a sobre dels troncs i ara cap ací, ara cap allà, fent anar la destrala amb un vigor i una força tremenda, ací sí que la gent s'encén, els que nosaltres vàrem veure eren aficionats, però dintre de la categoria de professionals hi ha veritables monstres que esbotzen els troncs amb una facilitat tremenda, i també llavors hi ha apostes fortíssimes. Bé, us asseguro que ens passava fredor per

l'espina veient-los, us prometo que vàrem agafar gana. Es va acabar amb una mena de ball de jovent la festa a la tarda. Nosaltres, darrera de la gana vàrem anar a menjar, no us explico el que vàrem menjar perquè els tecs allà dalt són capítol a part, el que sí us puc dir és que de tips en vàrem quedar.

Segona part, nit, després del cafetó, a la «pelota». Una altra modalitat d'esport, de per si tant o més cansat que els altres, el frontó ple de gom a gom, gent que no ha trobat lloc, dreta pel racó, la bóta que passa i no para, l'espectacle és alucinant. Se sent petar la dura pilota contra les parets del fons, les mans dels

jugadors que s'inflen i es rebenten, ara guanya el que va vestit blau, però el blanc no es desanima, l'emoció puja de grau ràpidament, nosaltres entrem de seguida a l'intríngulis, riem i suem com quasibé tots els qui ens envolten, ens sentim perfectament bé i malaguanyat que s'acabi aviat, ha guanyat el blau, la gent aplaudeix i comencen la ronda dels comentaris, demà hi torna a haver partit, demà, però, nosaltres ja no serem a Antzuola, serem però a un altre lloc del País Basc, i procurarem entrar en una de les altres moltes peculiaritats que són el fons d'aquesta meravellosa nació.

Josep Porcar i Pujadas

GLOSES

De la pietat

Visitar algú que sofreix una penosa malaltia, amb el propòsit sincer de consolar-lo, és una feina de les més difícils de portar a terme amb èxit, malgrat que es faci amb un desig sincer d'alleujer-li aquella dolença i encoratjar-lo amb l'esperança en un pròxim guariment.

Ens sembla que l'eficàcia d'una tan noble acció pietosa, més aviat es malmet, si no sabem trobar el capteniment equilibrat i les paraules adequades que trametin a la persona adolorida un vertader i necessari consol. Hi ha una mena de pietat llagrimosa que tanmateix agreuja el sofriment en lloc de fer-lo més fàcilment suportable.

N'hem de fugir, és clar, d'expressar cruament aquest nostre sentiment dolorós davant del dissortat que ens el desvetlla; però tampoc no podem caure en la falsia d'intentar emmascarar-lo, sense sort, amb acudits atabaladors d'una banalitat tan fora de lloc en aquella afflictiva circumstància.

No sabem com resoldre aquest paper que ens ha tocat d'interpretar. L'única cosa que sabem del cert és que no hem de fer mai víctima el malalt d'algun retret, per encobert que sigui, com si l'acuséssim de ser ell el causant, per una suposada imprudència, del mal que el té aclaparat al llit del patiment.

Recordem, en aquest cas, aquella coneguda anècdota que, com tantes d'altres, s'ha penjat al nostre gran artista Rusiñol quan, trobant-se malalt a París, tot sol, va rebre la visita de la seva muller, vinguda de Barcelona per tenir cura de l'espòs sofrent.

—Veus fins on m'has fet arribar? —li va dir—. Jo a Barcelona patint per tu, sense aclucar un ull en totes les nits per la por d'allò que podia esdevenir-te a tu, tot sol, perdut a París com si no tinguessis família, pobra de mi!

A la qual cosa l'ihustre pintor va respondre amb feble entonació:

—Mira, Lluïsa; jo, encara que només sigui el malalt, també pateixo.

XIXU

CALÇATS CANAL

Carrer Sant Roc, 21 - Telèfon 870 06 31

GRANOLLERS

Teatre

El temps de les fulles mortes o...

Tal dia va fer un any, que començava la meua primera col·laboració a *Plaça Gran*, fent-hi l'avant-match» del VII Cicle de Teatre, que pels volts d'aquells dies, 30-9-78, començava a cuejar per l'àmbit cultural granollerí com el fet màxim de la tardor-hivern, a tall d'un ritus tradicional.

D'aleshores ençà ha plogut força, no sempre a gust de tothom, i les tossudes fulles de cada any tornen a caure grogues i tènues com sempre.

Segons em diuen, enguany el CICLE NO ES FARA, almenys en aquests dies tardorals i hivernals com s'esqueia.

Raons d'aquest trauma tradicional? Moltes i diverses:

- 1.— Granollers no té teatre. En aquest camp Granollers continua essent un ermot.
- 2.— L'organització del CICLE no pot suportar els dèficits econòmics que comporta fer un teatre transitori, tipus envelat; necessita ajuda que ningú no li ofereix ni li dona.
- 3.— No és segura. Els responsables estan cansats.
- 4.— Una altra d'especulativa. La gent

—el respectable— ja no respon com abans, «contra... vivíamos mejor».

- 5.— Una raó estructural: Manquen organismes que promoguin i fomentin aquests esdeveniments a Comarques de forma estable i seriosa.

Malgrat tot, la concessió del PREMI DE TEATRE CIUTAT DE GRANOLLERS serà feta. Ho podem preveure, sense Cicle la festa serà una mica aigualida. L'entorn més apropiat per una efemèride d'aquest tipus seria l'inici o el final d'una cerimònia teatral de «classe». No fóra possible de conservar aquesta illusió ni que durés tan sols una nit? Però on ho podríem fer, si no hi ha teatre!

El comentari de totes i cadascuna de les raons escrites ens portaria a parlar del fet cultural a casa nostra, que malgrat vells i nous triomfalismes encara porta la closca dels bolquers.

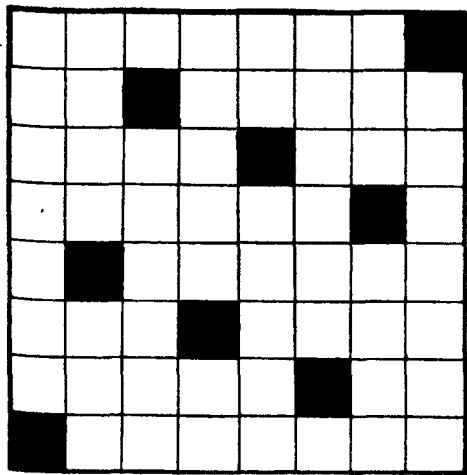
El Centre Comarcal d'Art Dramàtic, què hi pot fer en tot això?

I l'Ajuntament...? I la...? Pst!!

Tot menys matar o deixar morir absurdament una tradició voluntàriament granollerina i encara necessària.

J. Colomé

Mots encreuats - 35 • Quico

HORITZONTALS

1. Va començar el dilluns. — 2. Nota. Gallina que cova. — 3. Persona que és objecte d'un culte. Va després de la nota d'abans. — 4. La de Camp David, per exemple. Número. — 5. Sumat amb l'anterior, fan un parell. Al re-

vés, de poc preu (barbarisme). — 6. Al revés, frare. Nodrixa. — 7. Medi de transport de la selva. Al mig d'un piló de roba. — 8. En femení, que pertany als agàrics.

VERTICALS

1. D'ofici. — 2. Serralada del Pre-Pirineu. Al revés, aire anglès. — 3. Tarragona. Que menja carn crua. — 4. Fer-lo és tancar un sol ull. Sodi. — 5. Mig bloc. Aparell d'identificació d'objectes volants. — 6. Enfilall. El mateix número d'abans. — 7. Aquell que es repeteix tantes vegades. Al revés, compassos afegits al final d'una peça musical. — 8. El dels quaranta lladres (dos mots).

SOLUCIÓ AL NÚM. ANTERIOR

H.: 1. Mestres. — 2. aP. Ramon. — 3. Sabó. Bua. — 4. Cròtal. R. — 5. U. Lavabo. — 6. IIE. Iran. — 7. iatIA. LJ. — 8. asotevA.

V.: 1. Masculí. — 2. épaR. LAA. — 3. S. Bolets. — 4. Trota. Lo. — 5. Ra. Aviat — 6. Emblar. E. — 7. Sou. Balv. — 8. Naronja. blar. E. — 7. Sou. Balv. — 8. Taronja.

LLIBRERIA MONTSENY

Tarafa, 2 - Tel. 670 48 42
darrera Cinema Majestic

Llibres de text

Batxillerat ● E. G. B.

i Formació Professional

Agenda

Cinema

ASTORIA

El hombre de la mano de acero
contra el dragón rojo

Una viuda desenfadada

MAJESTIC

Ashanti

Cuidado con las abuelas

MUNDIAL

Sábana violenta

La colegiala

PRINCIPAL

Mujer entre perro y lobo

Exposicions

Sala Sant Jordi de la
Caixa d'Estalvis de Catalunya
Estils i Tendències

A B, Galeria d'Art

Sala A

cinc espais - cinc personatges

Sala B

Ucles

Futbol

Diumenge, 7

Matí, a les 10 - Infantils
Granollers A - Sabadell

A les 11,45 - 1.ª Reg. Preferent
Granollers - Cambrils

Tarda, a les 3,40 - Aficionats
Gramics - Corró d'Amunt

Camp de Palou - 3.ª Regional
Palou - Montmeló

Hanbdol

Diumenge, 7

Matí, a les 9,45

Granollers - Pare Mañonet

A les 11

Granollers - Malgrat

A les 12,15 - Divisió d'Honor
Granollers - Anaitasuna

Ciclisme

Dissabte, 6

Tarda, a les 4

Gran Premi Ciutat de Granollers

Recorregut 6 voltes al circuit
Granollers - La Torreta - Vallde-
riolf - Palou - Granollers

A fi de millorar l'Oficina de «la Caixa» a Granollers
el dia 13 d'octubre

seran traslladats els seus serveis a un nou domicili provisional
on continuarem atenent-lo mentre durin les obres
de reforma i ampliació

Li preguem que prengui nota de la nova adreça provisional:

AVINGUDA «GENERALISIMO», 21

A més, ens permetem recordar-li que pot seguir operant en les nostres Agències Urbanes:

AG. CARRER GIRONA

Girona, 85

AG. MERCAT DE SANT CARLES

Rech, 1, cant. Sant Jaume, 2

AG. ESTACIÓ

Colom, cant. Àngel Guimerà

AG. ROGER DE FLOR

Roger de Flor, cant. Sant Josep

Per evitar desplaçaments inútils, l'invitem a servir-se'n, en el cas que, per proximitat al seu domicili, sigui del seu interès.

Con el fin de mejorar la Oficina Principal de «la Caixa» en Granollers
el día 13 de octubre

serán trasladados sus servicios a un nuevo domicilio provisional
donde seguiremos atendiéndole mientras llevamos a cabo las obras
de reforma i ampliación

Le rogamos tome nota de la nueva dirección provisional:

AVENIDA DEL GENERALISIMO, 21

Le recordamos que, como siempre, puedè seguir operando en nuestras Agencias Urbanas:

AG. CALLE GERONA

Gerona, 85

AG. MERCAT DE SANT CARLES

Rech, 1, esq. San Jaime, 2

AG. ESTACIÓN

Colón, esq. Àngel Guimerà

AG. ROGER DE FLOR

Roger de Flor, esq. San José

Para evitar inútiles desplazamientos le invitamos a servirse de ellas en caso de que, por proximidad con su domicilio, sea de su interès.